

komme ind til Manders; fra dem kan der altsaa ved denne Telegraphs Hjælp sendes Efterretninger, hvorhen det skal være. Udbyhøi har en Betydning, der noget nærmer sig den, som Hals og Skagen have, idet der derfra gaar Snore for at bringe Efterretninger fra Søen. Jeg skal altsaa støtte den ærede Minister i hans Befræbelse og haabe, at han alvorlig vil tænke paa at bringe ogsaa denne Linie ind under Telegraphnettet, da der efter min Mening er megen Anledning dertil.

H. C. D. Müller: Den høitærede Minister bemærkede, at jeg ikke bestemt havde betegnet Linien, hvortil jeg sigtede. Jeg skal ikke kunne sige Noget derom, det kan gjerne være, at dette kan være skeet ved en Uagtsomhed — jeg skal ikke urgere synderligt paa, om jeg har nævnt den bestemt eller ikke — saa meget mindre, da jeg troer, at jeg bestemt nævnte den ved Sagens 1ste Behandling. Det kunde, hvis den ærede Minister mulig skulde sigte dertil, virkelig aldrig falde mig ind at undlade at nævne denne Linie, fordi den ligger i min Valgkreds. Naar en Ting staaer for den almindelige Mening i Ons Valgkreds, og da tillige for En selv som en Uretfærdighed, saa anseer jeg det sandelig ikke for nogen Skam, men snarere for en Ære, at man kan lade denne Sag komme til Orde igjennem En selv som Kredens Rigsdagsmand, saa maa Thingets store Fleerhed bedømme, hvorvidt dette Nøre i Valgkredsen og den enkelte Rigsdagsmands Opfattelse er berettiget eller ikke. Jeg har heller ikke med Villie fremhævet det enkelte Tilfælde saa stærkt, fordi der jo desuden imellem Linierne er et lignende Tilfælde, men det ærede Medlem, der havde paatænkt et lignende Forslag, har, troer jeg, paa Grund af nogle forskjelligte Forhold ved denne Linie, opgivet det, og jeg seer heller ikke, at han er tilstede idag, men jeg tør dog ikke sige, at Sagen for begge Linier stiller sig ganske anderledes. Med Hensyn til at indløse disse Linier sagde den ærede Minister, at det jo dog var

et almindeligt Duffe, som hidrørte fra Linierne selv, men man maa atter og atter huske paa, at disse to Linier have aldrig ønsket og kunne aldrig ønske at blive indløste. Dufferne ere komne, som der ogsaa udtrykkeligt staaer i Motiverne, fra de Linier, der slet ikke kunne bestaae, og at det skulde være rigtigt, fordi man maa tage Hensyn til dem, saa tillige at behandle de Linier saa haardt, som i god Tro ere gaaede ind paa de Forhold, der bødes, det kan jeg ikke forstaae. Dernæst er det urgeret i Motiverne, at disse Linier have givet saa høit et Overskud, og at de dernæst oftere have kunnet danne en Reservesond, fordi de ikke have anvendt Noget paa Vedligeholdelsen; men hertil maa jeg maaskee gjøre opmærksom paa, at den Linie, her er Tale om, har i de sidste 3 à 4 Aar anvendt 1,200 Rd. til nye imprægnerede Stænger, og desuagtet hyder man dem ikke engang Halvdelen af Anlægs-capitalen, medens der hydes Halvdelen til Linier, f. Ex. til den anden syenske Linie lige ved Siden af, der ikke have offret Noget, men som have fra Forst af opreist daarlige Stænger og kun opreist raa Granpæle, naar de gamle faldt om. Det staaer for min Valgkreds og for Beboerne i Landet deromkring som uforklarligt, og jeg mener, at kan man ved en forholdsvis saa ringe Sum vise en skaansom Behandling ogsaa her, saa er der Grund til at gjøre det. Jeg skulde ikke have indladt mig paa at stille Vændingsforslag, naar det endda var Communen, der for et Foretagende tilsammen fik Tabet, men Tabet rammer Privatmænd, der i god Tro efter Forholdene med deres Linie have indladt sig paa Sagen. De flere stærkt bevægede Breve om dette Anliggende, der her ligge for mig, hidrøre f. Ex. fra en praktiserende Læge, og det Andragende, som jeg har overrakt det høie Thing og Udvalget er underskrevet af Foll, der have kjøbt deres Acter for 100 Rd. istedetfor 50 Rd. Det forekommer mig umægtelig at være haardt, naar man i Sammenligning med, hvad der skeer ved Linien ved Siden af, der